

le forbedrede redskaber og muligheder, der lægges op til her i lovforslaget. Vi kan nu give børnene en bedre beskyttelse, en bedre hjælp.

Jeg gætter næsten på, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr om lidt vil rejse sig op og spørge, hvad jeg mener om socialministerens udtalelser, og jeg vil godt komme det lidt i forkøbet og sige, at jeg er ret sikker på, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr var med til det samråd, hvor socialministeren og jeg var der sammen, og hvor vi drøftede det her, og at hr. Jørgen Arbo-Bæhr derfor udmærket godt ved, at den formulering ikke var korrekt, at det var en uheldig formulering. For regeringen har aldrig haft til hensigt, at nogen værge skulle kunne overrulle myndighedsafgørelser.

Det er selvfølgelig i sidste ende myndighederne, der tager beslutninger om udsendelse. Det har der ikke været tvivl om. Det blev der sagt klart og tydeligt både fra socialministerens side og fra min side i det pågældende samråd, og det er også det, der ligger til grund i lovforslaget her, og det er det, der ligger til grund i den nye handlingsplan.

Når det gælder refleksionsperioden på de 100 dage, som jeg er meget godt tilfreds med at vi nu får indført, og som nu også bliver lovfæstet, så undrer jeg mig lidt. For jeg tror ikke – og det er også det, jeg hører – at vi ligger så langt fra hinanden, men alligevel skal regeringen have sådan et prædikat om, at vi stiller hårde krav med de elementer om at stille krav om samarbejde.

Altså, jeg synes jo sådan set, at det ikke bare er rimeligt, men jo også den bedst mulige måde at forberede hjemsendelsen på. Jeg gætter på og forventer, at alle partier er enige om, at når der er en opholdsperiode, som afsluttes på et tidspunkt, så ligger der ude i horisonten en hjemsendelse. Er det ikke det mest reelle, og er det ikke bedst for kvinderne i den sammenhæng, at man fra starten af siger: Nu skal vi bevæge os den vej, og det vil vi gerne hjælpe og støtte dig i?

Vi har tidligere i samlingen behandlet et beslutningsforslag fra oppositionen, som handlede om en refleksionsperiode på 3 måneder. Jeg går ud fra, at oppositionen også dengang mente med sit forslag, at opholdet vel slutter efter de 3 måneder. Vi vil jo sådan set bare gerne sikre os, at der sker et fornuftigt samarbejde med den pågældende, således at den hjemsendelse, som vil finde sted, foregår på en god og ordentlig måde, og at den er tilrettelagt på en betryggende måde. Det er jo sådan set det, det her handler om.

Så vil jeg gerne understrege, at der er intet, der forhindrer kvinderne i at søge asyl, hvis de

mener, der er grundlag for det, og det vil så blive undersøgt.

Der vil også være mulighed for at forlænge opholdet, hvis der er et samarbejde med politiet om opklaring og politiet vurderer, at de har behov for kvinden som vidne på et senere tidspunkt.

Kl. 18.30

Når det gælder børnene, vil jeg også gerne understrege, at der selvfølgelig altid vil blive set på, om det er muligt at sende børnene hjem, om der er nogen eller noget at sende børnene hjem til, og at vi allerede i dag har en særlig sikring og en særlig beskyttelse af børnene i lovgivningen, når muligheden for at sende dem hjem skal vurderes.

Hensigten med at sikre, at kvinden samarbejder om sin hjemsendelse, er, at hjemsendelsen kan ske på bedst betryggende vis, og det gør man altså ved at være åben og ærlig over for kvinden og sige, at der er en periode, efter at refleksionsperioden er udløbet, uanset om det så bliver regeringens 100 dage eller de 3 måneder, som oppositionen har foreslået tidligere. Det håber jeg selvfølgelig at vi kan blive enige om.

Jeg har noteret mig en række mere detaljerede spørgsmål, som jeg selvfølgelig meget gerne vil svare på under udvalgsbehandlingen, men der er blevet nævnt yderligere en ting, som jeg godt vil kommentere. Fru Sophie Hæstorp Andersen gav udtryk for, at hun savner et styrket samarbejde med ngo'er i hjemlandet. Det er en del af handlingsplanen, at også det samarbejde vil blive styrket, især når vi taler om børnene. Jeg har ikke gennemlæst bemærkningerne til lovforslaget en ekstra gang, og det kan godt være, at det ikke fremgår så tydeligt af forslaget, fordi det handler om at ændre udlændingeloven, men i handlingsplanen er der meget stort fokus på samarbejdet med ngo'er i hjemlandet, så jeg er enig i synspunktet om, at det er vigtigt at styrke de kontakter. Uanset om det sker i et EU-samarbejde eller et nordisk samarbejde, ser jeg meget gerne, at vi styrker kontakten med ngo'er i hjemlandet.

Vi har allerede nogle gode samarbejdere på nogle fronter, bl.a. er Dansk Røde Kors utrolig gode til at hjælpe, hvis f.eks. børnenes forældre skal findes. Men jeg ser også meget gerne, at vi kan styrke ngo-samarbejdet endnu mere, end tilfældet er i dag. Det kræver selvfølgelig, at vi har og arbejder videre med at få de rette kontakter og de rette netværk, det kan vi sagtens arbejde